

[Rasmussen (Gylling).]

paa i Fjor, burde have været indført, og det kan paa den givne Anledning siges, at der er al mulig Grund til en yderligere Stramning af de Bestemmelser, der dér var Tale om.

Jeg tror, at man ude omkring i vort Land i Øjeblikket med Interesse ser hen til en ny Lovgivning paa dette Omraade i Haab om, at vi skal kunne gennemføre en Lov, som i langt stærkere Grad end hidtil er til Beskyttelse for dem, der er interesseret i Aktieselskabsformen. Jeg tror, det vil blive en stor Skuffelse for mange Mennesker, jeg kan sige det store Flertal af det danske Folk, hvis det Lovforslag, vi her beskæftiger os med, ikke skulde bringe et Resultat, der betyder større Tryghed end hidtil overfor Aktieselskabsformen.

For Aktieselskabernes egen Skyld vil det være rigtigt og godt, om man kunde gennemføre en Lov, som kunde give Befolkningen denne Tro paa dem. For jeg tror, man har Lov til at sige, at langt de fleste af vore Aktieselskaber virker paa en Maade, som har været fremmede for dansk Produktion og Erhvervsliv, og de vil sikkert ikke føle sig generet heller ikke af de Bestemmelser, som her er foreslaaet — i hvert Fald tror jeg, det vil være meget faa af dem, der vil gøre det —, og det er jo heller ikke for deres Skyld, vi lovgiver paa dette Omraade, thi de allerfleste af Aktieselskaberne gør sikkert et godt og frugtbringende Arbejde her i vort Land.

Som sagt, Problemet her har gennemgaaet en dybtgaaende Behandling gennem flere Aar, og det vilde da ogsaa være ret urimeligt for mig her at komme ind paa ret mange principielle Betragtninger udover dem, jeg har fremført; men jeg vil dog gøre en Bemærkning om den Haabløshed, som i nogen Grad kom til Udtryk særlig fra det ærede Medlem, der var Ordfører for det konservative Parti, overfor det Arbejde, vi nu gaar ind i med Hensyn til en Ændring af Aktieselskabsloven. Der var et vist Haabløshedens Præg over hele Fremstillingen; kun lige til Slut kom der et lille Lysglimt, idet man fik det Indtryk deraf, at man kunde vel omtrent blive ved det bestaaende. Det vil jeg advare imod, det kan man sikkert ikke.

Som der allerede er peget paa, er det jo ikke alene for Aktionærernes Vedkommende, der bør lovgives, men det er ogsaa for de mange Arbejdere, der er beskæftiget indenfor vore Aktieselskaber, og for de mange, der yder Kredit eller paa anden Maade er interesseret i, at Lovgivningen

paa dette Omraade faar en Form, de kan være tjent med.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti udtalte, at han for sit Vedkommende ikke var tilfredsstillet ved Lovforslaget, saaledes som det her var fremsat, og at han kunde have ønsket, at det var gaaet betydelig videre.

Jeg tror, man kan tage denne Udtalelse som et Vidnesbyrd om, at den Paa-stand, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, og som for øvrigt allerede for flere Dage siden blev fremsat i Venstres Blade, at det foreliggende Lovforslag er et socialistisk Forslag, ikke passer. Det er Lovforslaget paa ingen Maade, det betegner en Stramning af den Lov, vi har, og som jo er kendt af Venstre og indarbejdet. Det er ikke noget socialistisk Forslag, vi her behandler, Lovforslaget betegner kun en Sikring af den nuværende Lovgivning.

Det ærede Medlem Hr. Harald Jensen udtalte, at han kunde have ønsket, at baade Kommunerne og Staten fik Adgang til at indsætte Repræsentanter i Aktieselskabernes Ledelse, i deres Bestyrelse. Dette er en Opfattelse, jeg paa ingen Maade kan dele. Jeg mener, at skal der være Tale om Indfyldelse paa disse Selskabers Ledelse, saa maa det være Arbejderne, som gennem Medejerskab i de forskellige Aktieselskaber skaffer sig en saadan Indfyldelse. Dette vilde jeg se paa med megen Glæde; jeg tror, det vilde være en Udvikling, som vilde have stor Betydning, ikke alene for Aktieselskaberne, men for hele vort Samfund.

Hvad det foreliggende Lovforslags forskellige Paragraffer angaar, skal jeg ikke gaa stærkt ind paa dem, men jeg vil dog gerne pege paa nogle enkelte, som jeg mener det har særlig Interesse at dvæle ved.

Hvad først Afsnittet om Aktieselskabers Stiftelse angaar, da staar der en Bestemmelse om, at hver af Stifterne skal tegne Aktier for mindst 1 000 Kr. Det er en Forhøjelse af den nugældende Bestemmelse. Nu ved jeg vel, at der kan gives Dispensation derfra, men jeg vil dog fremhæve, at de mange smaa Aktieselskaber — jeg tænker her paa Forsamlingshuse paa Landet, Plantager, Udgivelse af smaa Blade paa Landet — ikke paa nogen Maade vil kunne opfylde denne Betingelse, og jeg vilde derfor foretrække, om man i Loven kunde indføre ligesom to Satser, en Form, hvorved disse mange smaa Aktieselskaber kunde komme til at udvikle sig lige saa frit, som Tilfældet er nu.

Paragraf 7 i samme Afsnit, der om-